

Vävrunda i Kindabygden

Årets enda bussresa med Östergötlands Handvävare gjordes i mitten av november, en lätt kylig men mycket vacker höstdag. Vi skulle besöka två vävstugor och en keramiker under dagen.

Vår chaufför Emma från Hällesta Buss förde oss från Norrköping/Linköping via Rimforsa till Kisa, "hjärtat" i den vackra Kindabygden. Under resan ner till Kisa fick vi av vår ciceron Monica Stålnert en hel del intressant och nyttig information om Kinda kommun och våra resmål. Inga Danielsson, som har lyckan att vara sommarboende i Verveln utmed Stångådalsbanan, underhöll oss med dråpliga historier om några av de bygdeoriginal hon mött under åren.

I Kisa välkomnades vi in i värmen i Kindaskytteln vävstuga som är inrymd i ortens scoutstuga. Här bjöds vi på kaffe och nybakat bröd! Runt om i lokalen låg/hängde vävda alster. En imponerande utställning gjord för oss!

Vävstugan låg på ovanvåningen under snedtaket. Utrymmet var noga utnyttjat för vävstolar och vävmaterial förvarades i två kattvindar. Föreningens ordförande Marita Informerade om vävstugans utveckling och om att den 2016 flyttats från Kisa centrum till denna trivsamma lokal. Föreningen Kindaskytteln har tio medlemmar.

Ovan visas en bråkdel av alla fina vävalster som in gick i utställningen som dukar, löpare, kuddar, gardiner och mattor.

Nedan visas en smart skyttel för ett mjuknystat inslagsgarn och tunn varp. Skytteln är tillverkad av två plastblad av Maria Hofstedt, vävstugans egen fiffiga kreatör som även gjort vävstickan som hon behöver för att väva sin vackra sjal.

Efter besöket hos Kindaskytteln åkte vi till den välrenommerade keramikern Anneli Stenmark som driver Hjortslunds Stengods, beläget i ett k-märkt hus utmed infartsvägen till Kisa. Utanför krukmakeriet fick vi först en kort presentation av hennes verksamhet och sedan var det fritt fram att gå runt inne i huset och beundra hennes vackra och mycket personliga föremål som serviser och andra bruksföremål. Utställningen med försäljning är öppen dagligen året runt.

Efter besöket hos Hjortlunds var det dags för lunch på Hargs gård lite utanför Kisa. Vi välkomnades av Ann-Sofie Johansson som är en av systrarna som driver företaget HargOdlarna med sitt välkända marmeladkokeri. Här kokas sylt, saft och marmelad av traktens bär som sedan säljs i gårdsbutiken och hos återförsäljare i landet. I den stora kopparbunken (se bild) kokas dagligen året runt 3 kg bär på gaslåga. Vi var lite tidiga så flera av oss fördrev tiden med att se oss om i butiken och läsa på burketiketterna där marmeladerna hade namn som "Lycka", "Skogstokig", "Magi", "Heta Nätter", "Solsken" med mera.

Lunchen som serverades var en mycket god och välsmakande viltgryta med potatis och härliga sallader, kaffe och kaka.

Efter att ha tackat Ann-Sofie för besöket och den trevliga upplevelsen fortsatte vi mätta och nöjda vår resa mot Gullringen i norra Småland. Ju närmare vi kom Verveln och senare Gullringen gav Inga oss intressant information om de båda orternas utveckling fram till idag. För flera av oss hade orten Gullringen tills nu varit relativt okänd så informationen var välkommen.

Vi välkomnades till vävstugan i Gullringen av Margareta Nilsson. Hon betonade att de inte var en renodlad vävstuga utan en hantverksklubb med ca tio medlemmar. Huset hade tidigare inrymt en bank men nu fanns sju mindre vävstolar i den ljusa lokalen och bankvalvet användes som förråd. Förutom vävning sysslade gruppen alltmer med andra typer av hantverk som de hade lust till som stickning, broderi och ljusstöpning. Innanför entrédörren fanns hyllor fyllda med textilt hantverk och ljus som var till salu. Kanske var det gruppens motto som man kunde läsa på en liten tavla: "Gör det du kan med det du har där du är".

Den lilla duken ovan hade fram till att Covid19 -pandemin bröt ut broderats under åren av hantverksgruppen och skänkts till varje nyfött barn i Gullringen. En fin tradition som nu var bruten.

Efter en kort promenad till ett närbeläget församlingshus bjöds vi på gott eftermiddagskaffe med nybakade bullar och kakor. Trötta men mycket nöjda med dagen lät vi sedan Emma köra oss hemåt alltmedan mörkret föll utanför bussfönstren. Varmt tack till Inga och Monika som svarat för dagen!

Text och bild:
Birgit Johansson